

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Thomas Larsen*): Jeg vil gerne til det Spørgsmaal, som blev rettet til mig af det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), naar han undrer sig over, at jeg saa hurtigt, efter at Afgørelsen var truffet nede i Folketingets Finansudvalg, bestilte disse Lokomotiver fra Udlandet, sige, at det hang sammen med, at netop den Dag, da der kom Besked fra Folketingets Finansudvalg, at man ikke fandt det rigtig at modtage det hjemlige Tilbud, som forelaa, var Licitationsfristen udløbet med Hensyn til de Tilbud, som forelaa fra Udlandet. Det var derfor nødvendigt for mig i samme Øjeblik, som jeg om Middagen fik telefonisk Meddelelse fra Finansudvalget om, at man ikke kunde tiltræde det hjemlige Tilbud, at telegraferer til Udlandet, at man vilde tage Maskinerne hos det Firma, som havde gjort det laveste Tilbud. Hvis der ikke netop var blevet afsendt det Telegram den Dag, var hverken det Firma eller de andre Firmaer, som havde gjort Tilbud, længere bundne til Licitationsbetingelserne.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*)

Det er ikke mange Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre. Der er af to ærede Medlemmer i Gaar stillet et Par Spørgsmaal, som specielt vare adresserede til Indenrigsministeren.

Først var det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (*J. Pedersen*) inde paa den stærke Stigning af Udgifterne til sociale og humane Forhold i sin Almindelighed og nævnede derunder specielt Spørgsmaalet om den forholdsvist lette Adgang til at blive Medlem af anerkendte Sygekasser; han mente, at der maaske var Grund til at tage Spørgsmaalet op om, hvorvidt man vedblivende skulde give Adgang til at blive Medlemmer af anerkendte Sygekasser i saa stor Udstrækning for saa velstillede Personer, som Forholdet er nu. Jeg vil gerne i den Anledning oplyse, at der er af min Forgænger nedsat en Kommission eller et Udvalg, hvad man nu vil kalde det, som beskæftiger sig med Revision af Sygekasseloven, og for saa vidt det har staaet og fremdeles maatte staa til mig, skal det være min Opgave at bidrage til, at Grænserne, naar et nyt Lovforslag maaskeskal gennemføres, kunde blive trukne noget snævrere, Der er for det første en Bestemmelse, som i hvert Fald er fortolket derhen, at enhver Arbejder uden Hensyn til hans Formue og Indtægt skal have Adgang til at blive Medlem af en anerkendt

Sygekasse. Jeg mener ikke, den kan eller bør opretholdes. Det, om en Mand er Arbejder eller ikke, kan ikke være afgørende. Det afgørende er Mandens Indtægt og Formue, og jeg haaber ikke, at der skulde være nogen Vanskelighed ved at komme bort fra den nuværende Praksis eller Bestemmelse. Jeg er ikke sikker paa, om Lovens Ord egentlig hjemler den Praksis, men det er en Gang Praksis, og det er vanskeligt at komme bort fra den. Men jeg haaber, at man ved en ny Lov skal kunne komme bort fra den Praksis, at enhver Arbejder uden Hensyn til, om han har 2,000 eller 2,400 eller 1,800 Kr.s Indtægt, skal have Krav paa at blive Medlem. Der er ikke i Loven sat bestemte Grænser med Hensyn til Indtægten, men man har gennem Praksis slaaet fast, at for København og de større Købstæder holder man sig til Indtægter omkring 1,800 Kr. og gaar for de mindre Købstæder og Landets Vedkommende noget længere ned. Om man der vil fastsætte en bestemt Indkomst, som ogsaa maatte være forskellig for de forskellige Steder, eller man gennem en Fastslaaen i Betænkningen og gennem Udtalelser maaske vil give lidt Spillerum, saa at man ikke er bunden til ganske bestemte Indkomster, tør jeg ikke sige paa Forhaand, men jeg har overfor den Embedsmand af Ministeriet, som er Medlem af Kommissionen, søgt at gøre mit til, at man i saa Henseende kom noget nedad, om jeg maa bruge det Udtryk, med Indtægtsgrænsen, saa at man i Stedet for de 1,800 Kr. kunde komme til 1,600 Kr. for København og de større Købstæder og tilsvarende for de mindre Byer og Landet.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (*Rottbøll*) fremdrog et i Folketinget ogsaa rejst Spørgsmaal om at indskrænke Postombæringernes Antal her i København. Det ikke alene interesserede mig, men ogsaa glædede mig, at det ærede Medlem slog fast, at efter hans Opfattelse var der i den Episode, som foregik en bestemt Nat i Folketinget, ikke noget som helst politisk, men et rent sagligt Spørgsmaal. Saa kunde vi maaske herefter blive fri for at tale om det politiske, naar et Medlem, som staaar udenfor og ser lidt ovenfra paa Sagen, har faaet den Opfattelse. Mine Bemærkninger her skulde ogsaa være dikterede ud fra rent saglige Synspunkter. — Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der ikke er Grund til at opretholde den sene Ombæring om Aftenen i København. Jeg har ogsaa udtalt i Folketinget, at Begyndelsen af den sidste Ombæring vil blive